Administratīvā pārkāpuma lieta Nr.15550006478625

Lietvedības Nr.1A/24/1627/26

Rīgas pilsētas tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2025.gada 28.oktobrī

Rīgas pilsētas tiesa šādā sastāvā: tiesnese K.Kraveca,

piedaloties nepilngadīgajam /Persona A/, /Persona A/ likumiskai pārstāvei /Persona B/, aizstāvim /Persona J/,

Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas pārstāvei /Persona I/

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu pēc nepilngadīgā /Persona A/ likumiskās pārstāves /Persona B/ sūdzību par Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas 2025.gada 29.aprīļa lēmumu Nr.15550006478625-6.

Aprakstošā daļa

[1] 2025.gada 5.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Pārdaugavas pārvaldes Kārtības policijas biroja Prevencijas grupas vecākā inspektore /Persona H/ (turpmāk – Amatpersona) uz iesnieguma pamata pieņēma lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu Nr.15550006478625-1 par to, ka /Adrese / /Nosaukums/ audzēknis /Persona A/, dzimis 2009.gadā, rupji pārkāpj iekšējas kartības noteikumus, skolēna ne disciplinētības un visatļautības dēļ tika traucēta skolotāju tieša darba pienākumu pildīšana, skolēna uzvedībā netika ievērotas ētikas un pieklājības normas, tika pārkāptas citu skolēnu tiesības kvalitatīvi piedalīties mācību procesā, ar ko veica sīko huligānismu.

[2] Ar Amatpersonas 2025.gada 5.februāra lēmumu Nr.15550006478625-2 nepilngadīgais /Persona A/ atzīts par pie atbildības saucamo personu, par Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā (turpmāk – ASL) 11.panta pirmās daļas.

[3] Ar Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijas 2025.gada 5.marta lēmumu Nr.15550006478625-3 (turpmāk – Komisijas lēmums) nepilngadīgam /Persona A/ noteikti uzvedības

ierobežojumi, uzliekot par pienākumu ierasties uz konsultāciju pie speciālista – psihologa konsultācija, ar termiņu 3 (trīs) mēneši no piespiedu līdzekļa izpildes uzsākšanas dienas ar izpildes uzsākšanas termiņu – 2025.gada 2.aprīlis.

[4] Par Komisijas lēmumu nepilngadīgā /Persona A/ likumiskā pārstāve /Persona B/ iesniedza sūdzību augstākai amatpersonai.

[4] Ar Rīgas valstpilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas (turpmāk – Iestāde) 2025.gada 29.aprīļa lēmumu Nr.15550006478625-6 (turpmāk – Iestādes lēmums) Amatpersonas lēmums atstāts negrozīts, bet /Persona A/ (turpmāk – /Persona A/) likumiskās pārstāves /Persona B/ (turpmāk – Iesniedzēja) sūdzība noraidīta.

Iestādes lēmums pamatots sekojoši:

[4.1] Lietā nepastāv strīds par to, ka nepilngadīgais /Persona A/ 2025.gada 6.janvārī /Adrese / /Nosaukums/ pēc mutiska konflikta, stundas laikā, iesitis sporta skolotājam. Šo faktu nenoliedz ne /Persona A/, ne Iesniedzēja.

Iestāde, vērtējot lietā esošos pieradīšanas līdzekļus savstarpējā kopsakarībā, secinājusi, ka administratīvais pārkāpums ir kvalificēts pareizi un /Persona A/ vainojamība administratīvā pārkāpuma izdarīšanā – stundas laikā pēc mutiska konflikta, iesita sporta skolotājam, pārkāpjot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot mācību stundas darbu, kā arī apdraudot savu un citu personu drošību, ir pierādīta.

[4.2] Lietā konstatēti atbildību mīkstinošie apstākļi – nožēla un vainas atzīšana. Atbildību pastiprinošie apstākļi lietā konstatēti netika.

[4.3] Atsaucas uz Administratīvā atbildības likuma (turpmāk – AAL) 6.panta otro daļu, 9.panta otro daļu un 13.pantu un norāda, ka Komisijas piemērotais uzliktais pienākums /Persona A/ ierasties uz konsultāciju pie psihologa, vērtējams kā samērīgs izdarītajam pārkāpumam, kā rezultātā var tikt sasniegts AAL ietvertais soda mērķis. /Persona A/ izpildes uzsākšanas termiņš noteikts 2025.gada 3.jūnijs ar termiņu 3 mēneši no piespiedu līdzekļa izpildes uzsākšanas dienas.

[5] Par Iestādes lēmumu Iesniedzēja iesniedza sūdzību tiesā, kurā, lūdz atcelt Iestādes lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Sūdzība pamatota ar šādiem apstākļiem:

[5.1] Iesniedzēja uzskata, ka Iestādes lēmums pieņemts prettiesiski, jo, secinot, ka /Persona A/ ir vainīgs, nav vērtējusi /Persona A/ videomateriālu, 2024.gada 30.augusta ārsta – konsultanta slēdzienu , kā arī nav vērtēti /Nosaukums/ 2022.gada 1.septembra darba kārtības noteikumi. Līdz ar to pārkāptas vairākas cilvēktiesību normas.

[5.2] /Persona A/ ir veselības traucējumi. Diagnoze: F92.8. – citi jaukti uzvedības un emociju traucējumi; F90.0 – Aktivitātes un uzmanības traucējumi.

Iesniedzēja jautājumus par /Persona A/ jau risina pie speciālistiem.

No 2025.gada 4.marta bērnu psihiatra slēdziens apliecina, ka /Persona A/ nepieciešami atbalsta pasākumi un viņam ir izrakstīti jauni medikamenti – Sertraline un Melatonin.

Iesniedzēja ir arī vērsusies Pusaudžu resursu centrā Rīgas filiālē, lai /Persona A/ saņemtu psihologa konsultāciju.

No 2024.gada 30.augusta bērnu psihiatra slēdziena izriet, ka /Persona A/ nepieciešami atbalsta pasākumi un izrakstīti medikamenti – escitaloprāms, kuras ārstē trauksmi. Ārsta slēdziens ir iesniegts arī /Nosaukums/

[5.3] iesniedzēja norāda, ka skolotājs /Persona E/ piekāva /Persona A/ un veica pret viņu emocionālo vardarbību.

No videoieraksta redzams, ka /Persona E/ izsaka /Persona A/ nepatiesus apgalvojumus, ka pret viņu ir ierosināta lieta un, ka /Persona E/ video tiks izmantots kā pierādījums lietā, tādejādi vēl vairāk saasinot situāciju.

Tādejādi /Persona E/ pret /Persona A/ pielieto psiholoģisko vardarbību, kas izpaužas kā melošana.

Uzskata, ka šajā gadījumā /Nosaukums/ darbinieku rīcība, neziņojot par šāda veida notikumu valsts policijai, būtiski apgrūtinājusi iespēju noskaidrot konflikta apstākļus un cēloni.

[5.4] Lietā nav pierādījumu par miesas bojājumu esamību /Persona E/, tieši pretēji, uzbrucējs bija pats /Persona E/, proti, sākotnēji ar emocionālu vardarbību, pēc tam pielietojot fizisku spēku pret /Persona A/, kā rezultātā Bērnu klīniskās universitātes slimnīcā (turpmāk – BKUS) /Persona A/ konstatēts smadzeņu satricinājums.

[5.5] Lai personu sauktu pie administratīvas atbildības, viņas rīcībā ir jākonstatē un jāpierāda administratīvā pārkāpuma sastāvs u tikai tad, ja sastāvs ir pierādīts, ir tiesības piemērot sodu par konkrētu pārkāpumu.

Administratīvais sods ir ietekmēšanas līdzeklis, kas tiek piemērots administratīvo pārkāpumu izdarījušai personai, nevis sods, kas piemērots, jo Komisija grib sodīt bērnu.

Atsaucas uz AAL 5.panta pirmo daļu, 87.panta otro daļu un Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija spriedumu lietā Nr. 2001-17-0106.

[6] Iesniedzēja tiesas sēdē lūdza atcelt iestādes lēmumu, pamatojoties uz sūdzībā norādītajiem apstākļiem.

Iestādes pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka Iestādes lēmums pieņemts pamatoti un atstājams negrozīts, bet Iesniedzējas sūdzība ir noraidāma.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas 2025.gada 29.aprīļa lēmums Nr. 15550006478625-6 un Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijas 2025.gada 5.marta lēmums Nr. 15550006478625-4 ir atceļams un lieta par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu izbeidzama, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[8] Administratīvās atbildības likuma 28.pants noteic, ka amatpersona, augstāka amatpersona un tiesa darbojas normatīvajos aktos noteikto pilnvaru ietvaros un savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 48.pantu administratīvā pārkāpuma procesā tiesa kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemtā nolēmuma tiesiskumu un pamatotību, savukārt šī likuma 47.pants noteic, ka augstāka amatpersona atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kompetencei ir pilnvarota veikt administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma tiesiskuma un pamatotības kontroli.

Tas nepārprotami nozīmē, ka administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemtam lēmumam jābūt tiesiskam un pamatotam.

Tiesiskuma princips no formālā aspekta paredz, ka amatpersonas iestādē drīkst rīkoties tikai tiesību normās dotā pilnvarojuma ietvaros, proti, katrs publisko tiesību subjekts rīkojas tikai atbilstoši savai kompetencei, kas ir noteikta tiesību normās, turklāt atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim. Savukārt tiesiskuma princips no materiāltiesiskā aspekta paredz, ka amatpersonu rīcībai jāatbilst tiesību normām pēc būtības, proti, pieņemtajiem nolēmumiem jāatbilst tiesību normām, tostarp, arī vispārējiem tiesību principiem un Satversmes tiesas atziņām.

Tiesiskuma princips plašākā nozīmē izriet no Satversmes 1.panta, kas noteic, ka Latvija ir demokrātiska republika. Demokrātiska iekārta ietver tiesiskas valsts virsprincipu. Tiesiskas valsts virsprincipa jēga ir nodrošināt tiesību virsvadību pār (demokrātisko) politiku un tiesību saturisko orientāciju uz taisnīguma īstenošanu. Līdz ar to valsts institucionālā sistēma ir veidota tā, lai šis mērķis tiktu sasniegts. Viens no elementiem, kā to sasniegt, ir tiesiskuma principa ievērošana valsts institūciju darbībā (*sk. Autoru kolektīvs E. Danovska un G. Kūtra zin. redakcijā.*

Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvās atbildības likuma komentāri. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2020, 151. lpp).

Ja amatpersona vai tiesa tomēr nav rīkojusies saskaņā ar tiesību normās iekļauto pilnvarojumu vai pretēji pilnvarojuma jēgai un mērķim, tad tas uzskatāms par tiesiskuma principa pārkāpumu. Šāda rīcība ārpus savām pilnvarām (*ultra vires*) ir pietiekams pamats amatpersonas pieņemtā lēmuma atcelšanai. (*sk. Autoru kolektīvs E. Danovska un G. Kūtra zin. redakcijā. Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvās atbildības likuma komentāri. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2020, 152. lpp*).

[8.1] Likuma "Par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu bērniem" 5.panta trešā daļa noteic, ka Administratīvo pārkāpumu lietas un materiālus par pārkāpumu izskata pašvaldības administratīvā komisija (turpmāk – administratīvā komisija). Pašvaldība var izveidot atsevišķu administratīvo komisiju šādu lietu izskatīšanai.

Ievērojot to, ka Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas tiešā pakļautībā atrodas tās struktūrvienība – Bērnu lietu apakškomisija, kura veic administratīvo pārkāpumu procesu tajos gadījumos, kad pārkāpējs ir bērns vai kad pārkāpums izdarīts attiecībā pret bērnu, kā arī veic likumā "Par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu bērniem" pašvaldības administratīvajai komisijai noteiktos uzdevumus, tas ir, konkrētajā gadījumā izskata administratīvā pārkāpuma lietas un piemēro audzinoša rakstura piespiedu līdzekļus nepilngadīgajiem, tiesa norāda, ka Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas Bērnu lietu Apakškomisija ir administratīvā komisija likuma "Par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu bērniem" 5.panta trešās daļas izpratnē.

Tiesa vērš Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas uzmanību uz to, ka saskaņā ar likuma "Par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu bērniem" 28.panta otro daļu, Administratīvās komisijas lēmumu [..] var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā desmit darbadienu laikā pēc tā pieņemšanas.

Ņemot vērā to, ka normatīvie akti neparedz Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas Bērnu lietu Apakškomisijas lēmuma, ar kuru piemērots audzinoša rakstura piespiedu līdzeklis nepilngadīgajam, pārsūdzēšanu augstākai amatpersonai, tiesa atzīst, ka Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvā komisija bez tiesiska pamata ir pieņēmusi un izskatījusi /Persona A/ likumiskās pārstāves /Persona B/ sūdzību par Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijas 2025.gada 5.marta lēmumu Nr. 15550006478625-4, ar kuru /Persona A/ piemērots audzinoša rakstura piespiedu līdzeklis.

[8.2] Ievērojot to, ka Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvā komisija bez tiesiska pamata ir pieņēmusi 2025.gada 29.aprīļa lēmumu Nr. 15550006478625-6, tiesa atzīst, ka minētais lēmums ir atceļams, nevērtējot tajā norādīto argumentāciju un motivāciju par Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijas 2025.gada 5.marta lēmuma Nr. 15550006478625-4 atstāšanu nogrozītu.

[9] Pie apstākļa ka, saskaņā ar likuma "Par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu bērniem" 28.panta otro daļu, Administratīvās komisijas lēmumu [..] var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā, tad tiesa sūdzību izskatīs un tajā norādītos argumentus un apsvērumus attiecinās uz Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijas 2025.gada 5.marta lēmumu Nr. 15550006478625-4 par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu.

[9.1] Likuma "Par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu bērniem" 1.pantā noteikts, ka audzinoša rakstura piespiedu līdzekļi tiek piemēroti, lai sasniegtu šādus mērķus – 1) sabiedrības interesēm atbilstošas vērtību orientācijas veidošanos un nostiprināšanos bērnā; 2) bērna orientāciju uz atturēšanos no pretlikumīgām darbībām; 3) bērna ar sociālās uzvedības novirzēm reintegrāciju sabiedrībā.

Norādītie mērķi pēc būtības nozīmē veidot bērnā jaunu sociālo vērtību orientāciju, palīdzēt bērnam mainīt ierasto dzīvesveidu, uzvedības modeli, kas ļautu panākt, lai bērns neizdarītu jaunus likumpārkāpumus, t.i., sasniegt tā saukto speciālo prevenciju. Piespiedu līdzekļu piemērošanai jāsekmē arī ģenerālās prevencijas sasniegšana – jāorientē arī citi bērni uz atturēšanos no prettiesiskas uzvedības. Likumdevējs uzsver, ka piespiedu līdzekļu piemērošana ir profilakses darbs nolūkā samazināt bērnu tiesībpārkāpumus. Audzinoša rakstura piespiedu līdzekļi ļauj savlaicīgi reaģēt uz bērnu prettiesisku uzvedību un samazināt iespēju, ka bērns izdarīs atkārtotus likumpārkāpumus.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.pana otro daļu visām darbībām attiecībā uz bērnu neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts vai pašvaldību institūcijas, sabiedriskās organizācijas vai citas fiziskās un juridiskās personas, kā arī tiesas un citas tiesībaizsardzības iestādes, prioritāri ir jānodrošina bērna tiesības un intereses. Šīs personas ievēro bērna labākās intereses visās darbībās, kas tieši vai netieši skar vai var skart bērnu: 1) novērtējot jebkuru ar bērnu saistītu gadījumu; 2) rīkojoties jebkādā ar bērnu saistītā lietā; 3) pieņemot jebkuru lēmumu saistībā ar bērnu.

Savukārt, likuma „Par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu bērniem" 8.pants noteic, ka, piemērojot audzinoša rakstura piespiedu līdzekļus, ņem vērā nodarījuma un pārkāpuma motīvus, raksturu un cēloņus, bērna vecumu un sadzīves apstākļus, viņa līdzdalības pakāpi nodarījumā, kā arī uzvedību izglītības iestādē un sadzīvē.

[9.2] Tiesa atzīst, ka Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijas 2025.gada 5.marta lēmums Nr. 15550006478625-5 par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu /Persona A/, neatbilst nevienam no iepriekš norādītiem kritērijiem.

Lēmumā nav vērtēti ne pārkāpuma motīvi, ne raksturs un cēloņi, ne bērna vecums un sadzīves apstākļi. Tāpat arī lēmumā nav nekāda pamatojuma konkrētā audzinoša rakstura piespiedu līdzekļa piemērošanai.

[9.3.] Tiesa norāda, ka administratīvā pārkāpuma procesā pieņemtajam nolēmumam jābūt pamatotam. Prasība pēc pamatota nolēmuma konkrētajā gadījumā jāvērtē kopsakarā ar likuma "Par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu bērniem" 1. un 8.pantu.

Pamatojuma uzdevums ir panākt, lai nolēmums tiek akceptēts, jo ar pamatojuma palīdzību lietas dalībnieks tiek pārliecināts par nolēmuma pareizību. Nolēmuma pamatojumam ir jābūt skaidram, saprotamam, viegli uztveramam un pietiekamam. Lēmuma pamatojumam jābūt tik garam un izvērstam, cik prasa attiecīgās lietas apstākļi.

Par pamatotu nolēmumu var atzīt tad, ja tas atbilst visām likumā izvirzītajām prasībām.

Tiesa atzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatojuma trūkums ir būtisks, un tas ir pietiekams pamats pārsūdzētā lēmuma atcelšanai un lietas izbeigšanai. Tik būtisks pamatojuma trūkums tiesai liedz veikt savas likumā paredzētās funkcijas – amatpersonas lēmuma tiesiskuma un pamatotības pārbaudi.

Tiesai nav jāiestājas amatpersonas vietā un jāpilda tās uzdevumi administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros, jo kompetenci likumdevējs amatpersonai (konkrētajā gadījumā Administratīvajai komisijai) un tiesai ir nodalījis.

[10] Papildus tiesa secina, ka Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisija, pārkāpa savu kompetenci, izskatot jautājumu par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu bērnam, vērtējusi lietā ieesošus pierādījumus, un konstatējusi vainu pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesa vērš uzmanību, ka atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 152.panta pirmajai daļai, tieši Valsts policijas amatpersonai bija jāpieņem lēmums par nepilngadīga atzīšanu par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vērtējot pierādījumus un uzklausot lietas dalībniekus. Pārbaudot amatpersonas 2025.gada 5.februāra lēmumu par personas atzīšanu par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tiesa secina, ka lietas izskatīšana atbilstoši likuma prasībām nav notikusi. Administratīvā pārkāpuma process uzsākts un lēmums par personas atzīšanu par vainīgu notika vienā dienā, pārkāpjot Administratīvās atbildības likuma 129.panta otrās daļas 1.punktu.

Tiesa secina, ka pirms lēmuma par personas atzīšanu par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pie atbildības saucamai personai, šajā gadījumā nepilngadīgajam, ka arī viņa pārstāvim netika paziņots par to, ka ir uzsākts administratīvā pārkāpuma process, lietas dalībnieki netika aicinātu uz lietas izskatīšanu, netika dota iespēja sniegt paskaidrojumus, tādā veidā pārkāpjot Administratīvās atbildības likuma 33.pantā nostiprinātās tiesības uz aizstāvību.

[11] Pie apstākļa, ka tiesa konstatēja, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu un jautājumu par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu ir pieļauta virkne procesuālo pārkāpumu, kuri nav atzīstami par maznozīmīgiem, pastāv likumīgs pamats atcelt Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas Bērnu lietu

apakškomisijas 2025.gada 5.marta lēmumu Nr. 15550006478625-4 par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu /Persona A/ un Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas 2025.gada 29.aprīļa lēmumu Nr. 15550006478625, un atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmās daļas regulējumam lieta par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu bērnam ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 28.pantu, 47.pantu, 48.pantu, 178.pantu, 198.pantu, 226.pantu, 227.panta pirmās daļas 2.punktu, 228.pantu, tiesa

nosprieda

Atcelt Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas Bērnu lietu apakškomisijas 2025.gada 5.marta lēmumu Nr. 15550006478625-4 par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu /Persona A/ un Rīgas valstspilsētas pašvaldības Administratīvās komisijas 2025.gada 29.aprīļa lēmumu Nr. 15550006478625.

Izbeigt lietu par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu /Persona A/.

Spriedumu var pārsūdzēt apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Tiesnese K.Kraveca